

schoolordonnanties nog eens memorizeeren, overmits jelui dezelve ten eenen male blijkt te ignoreeren. — Past op! (*reciteerend*).

Zal de meester wel regeeren

DE KINDEREN *in koor*.

Dan moeten de kinderen obedieeren.

MEESTER.

Doen jelui dat? kontrarie van dien! (*reciteerend*.)

Als de kindren 't kwade vlieden.

DE KINDEREN *in koor*.

Worden zij nog vrome lieden.

MEESTER.

Daar moet van binnen heel wat bij jelui veranderen, wil dát gebeuren.

(*Michiel Adriaansz. een stoere jongen van bijna 12 jaar, niet groot maar zwaar gebouwd en met een buitengewoon groot hoofd, stapt binnen. De muts staat schuin op het dikke hair; wambuis en broek erg gehavend. Hij voegt zich bij de achterste jongens.*)

MEESTER. (*met verheffing van stem, reciteerend.*)

Die niet op den schooltijd past

DE KINDEREN *in koor*.

Wordt op roede spijs vergast.

MEESTER.

(*met ingehouden toorn, Michiel aanzienste en op ieder woord drukkend.*)

Wordt op roedespijs vergast! Hoor je dat! Spitsboef, hier!

(*Michiel stapt kordaat naar hem toe en geeft Lammert, die een langen neus tegen hem trekt, in 't voorbijgaan een oorveeg, zoodat deze bijna van zijn bank valt.*)

MEESTER.

Wat heeft die brave jongen je gedaan?

MICHIEL.

Die gluipt . . . ?

MEESTER.

Dichter bij! — Je komt een vol uur over den tijd! Ik moest je de school ontzeggen, waartoe ik het recht heb; maar ik ben vol innerlijke ontferming, gedachtig je arme moeder! Waarom ben je niet op tijd?

MICHIEL.

Dat weet Meester wel. Ik zag uit de hoogte ginter Meester zelf voor het venster gluren; ik dacht dat Meester zelf er pret in had en het heele school, dat om hem heen stond, vrij af had gegeven (*eenige der groote jongens lachen luid.*)